

[Erik Andersen (Fr.borg amt).]

af så ringe omfang, at det er tvivlsomt, om det er stabiliserende for retsbevidstheden, at de indklages til afgørelse ved en så forhåbentlig høj domstol som arbejdsretten. Det vil sikkert være rimeligt ved en revision at fastslå, at f. eks. ikke-varslede arbejdsstandsninger af under 4 timers varighed overhovedet ikke kan behandles af arbejdsretten.

En anden væsentlig ting — også her især i forbindelse med de ikke-varslede arbejdsstandsninger — er bodssystemet. Det er et system, vi stort set er alene om i Danmark. Hvis man betragter det arbejdsretlige system i alle de øvrige vestlige lande, vil man se, at man ikke kender bodssystemet, som vi har det i Danmark. Betragter man de nærmest liggende lande, f. eks. Sverige, vil man her registrere, at bodssystemet for det første har en maksimumsgrænse, der går ved 200 kr. Ingen enkelt deltager i en ikke-varslet aktion kan altså idømmes en bod, der er højere end 200 kr. Det lyder som et fornuftigt udgangspunkt, men det, man i øvrigt kan finde ud af ved at se på andre landes arbejdsretlige systemer, er, at bodssystemet overhovedet ikke findes. Her i landet har man den opfattelse, at det måske virker forebyggende. Jeg deler ikke selv den opfattelse, og jeg tror, det skyldes, at jeg i mit daglige arbejde har haft anledning til at registrere, at det i en række situationer tværtimod har virket den anden vej. Det er måske også urimeligt, at de arbejdere, der i forvejen har mistet en dagløn, også skal pålægges en bod, og især er det urimeligt, når det drejer sig om de situationer, hvor den ikke-varslede arbejdsstandsning er en reaktion på et overenskomstbrud, foretaget af den, man aktionerer imod. Derfor ville det sikkert også være rimeligt, om man ved den kommende revision af arbejdsretsloven fik føjet en bestemmelse ind, måske under den nuværende lovs § 5, stk. 2, der klar gjorde, at når en ikke-varslet arbejdsstandsning blev sat i funktion under henvisning til liv, ære og velfærd, skulle arbejderne ikke kunne idømmes en bod.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale SF's forslag til behandling i et udvalg, men ikke til nogen særlig velvillig behandling, idet jeg finder, at forslaget ikke har de nødvendige kvaliteter.

Simonsen: Arbejdsministeren har på vanlig grundig vis afvist det forslag, som her er stillet af SF i forbindelse med ændringer af arbejdsretten. Ministeren har nævnt, at der ikke var tale om de vises sten i forbindelse med forslaget, og det kan jeg tilslutte mig. Hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) har brugt udtrykket „upassende“ i forbindelse med forslaget, og jeg vil føje til: hvilket formål tjener det i og for sig, at vi på dette tidspunkt skal have en debat om et forslag som dette?

Det har allerede været nævnt flere gange, at den tidligere regering nedsatte et udvalg med højesteretsdommer Povl Hermann som formand, som skulle prøve at finde frem til ændringer af hele arbejdsretssystemet. Der er ikke grund til ved denne lejlighed at søge at foregribe de resultater, som dette udvalg vil komme frem til. Jeg skal derfor ikke gå i detaljer vedrørende de konkrete ting, som SF nævner i forslaget til folketingsbeslutning, men skal komme med nogle enkelte generelle kommentarer til det kommissorium, som det udvalg, der sidder og arbejder for øjeblikket, har fået, for det er vel i og for sig det væsentlige i dette, at man bl. a. har som opgave at prøve at nå frem til, at selve arbejdsretssystemet kommer til at omfatte alle lønmodtagere i samfundet. Der er noget paradoksalt i, at det kun er en enkelt del af den samlede lønmodtagergruppe, der i dag er omfattet af arbejdsretssystemet.

Efter den såkaldte styrmandskonflikt, som man havde i 1968, blev der nedsat et udvalg, som i forbindelse med indgåelse af en hovedaftale også naturligt kom til at se på disse ting, og fra dette udvalg — altså fra styrmændene, fra radiotelegrafisterne og fra maskinmestrene — blev det henstillet til ministeren, at man prøvede at se på hele dette spørgsmål om personkredsen, når der skulle ske ændring af arbejdsretssystemet i almindelighed. Det er vel i og for sig her, viser den primære grund til, at den tidligere minister nedsatte det såkaldte Povl Hermann-udvalg. Jeg betragter dette med personkredsen, altså dette, at primært funktionærer også bliver omfattet af denne bestemmelse, som noget af det væsentligste i forbindelse med det udvalgsarbejde, der pågår for øjeblikket.

Dertil kommer selvsagt andre af de spørgsmål, der indgår i kommissoriet, som